

44014

kat.komp.

I

Mag. St. Dr.

P

Čučki priručnik. Ire 1146

*Gostumirovski Joannis: Quaestio optica
de modo illuminationis Lunae.*

O

M

Sac

Ecclesi

G

M. I

RACC

A. M. D. G.

QVÆSTIO OPTICA

De Modo Illuminationis Luna.

SUB FELICIBVS AVSPICIIS

Magnifici, Perillustriſ & Admodum Reuerendi Domini

**M. STANISLAI
IVRKOWSKI,**

Sacræ Theologiæ Doct: & Professoris,

**Ecclesiar: Collegiatar. S. FLORIANI Præpoſiti. S. GEORGII in Arce Cracouienſi,
& OPATOWIENSIS CVSTODIS.**

**PROTONOTARII APOſTOLICI,
SCHOLARVM VLADISLAVIANARVM PROVISORIS,**

Studij Vniuerſitatis Cracouienſis

PROCANCELLARII

ET

GENERALIS RECTORIS

M. IOANNE GOSTVMIOſKI, Philoſophiæ Doctore,

Contubernij Gelanij Seniore.

In perauguſto DD. Theolog. Lectorio Anno Domini 1665.

Die 1. Septembris, Hora 10.

Publicè ad Diſputandum

P R O P O S I T A.

RACOVIAE, In Ofſicina SCHEDELIANA S. R. M. Typogr. A. D. 1665.

HÆc Castellorum præclaræ est gloria Stirpis,
 Ales vt expanso protegat ipsa sinu.
 Regum celsus honos, volucrum Rex Maximus Ales,
 En Tibi celsus ab hoc Alite venit Hónos.

Ioannes Karsyni Sind, Pœt.

PERILLVSTRI ET REVERENDISSIMO DOMINO,

D. STANISLAO

De Castellacio

D Z I A N O T T Y

EPISCOPO FESSENSI,

SVFFRAGANEO KHIOVIENSI.

Ex Ordine Canonorum Regularium, Custodum

SS. Sepulchri Hierosolymitani, Conuentus Miechouienfis,

S. Ioannis Gnesnæ Præposito, eiusdemq; Ciuitatis Metropo-
litanae Ecclesiae Canonico, *hato gura pcepto S. I.*

Domino & Fautori Suo obseruandissimo,

Salutem & Perpetuam Felicitatem.

*V*estionem de Luna Illuminatione pro loco
inter Salariatos Collegij Minoris Profesores
obtinendo publice ad Disputandum propo-
sitam Tuo Nomini opportunè confecro dedicoq;
Antistes Reuerendissime. Etsi enim de Obiecto
Caestri præstantiq; est eiusmodi, quod cuncta
viuentia sublunaria viuificat, ac veluti
sinu benigno fouet & complectitur: meritò

tamen eius corporeis cingi non est affatim contenta; nisi insuper Spiri-
tualibus Tue in Sancta Ecclesia splendidissima Lucis cumulatè radijs
inuoluatur ambiaturq;. Quare suo quod contemplatur lumine non
benè saturata opportunè ad Lumen Nominis Tui clarissimum, cu-
ius beni-

ius benigno serenoque complexu præsertim publica eruditorum sese
commisura trutina atque censura excipi protegitur tutissimè possit:
ductu quodam Sympathie, ac veluti instinctu naturali festinat at-
que accelerat. Nimirum esse quandam inter splendidaissima Mundi
Luminaria, atque inter Ecclesiæ Viros grandes, inprimis autem
Pralatos atque Antistites similitudinem, imò verius dicam cognatio-
nem, nemo est opinor præsertim non ignauus Sacra Pagina lector
qui dubitet, vel inde præsertim. Quod quemadmodum Sol & Luna
inter Planetas astrag, penitus omnia sunt sidera splendidaissima, maxi-
mèq, ceteris in hac influunt inferiora. Sic in Ecclesiæ Sancta Pralati
atq, Antistites sanctimoniâ & integritate vitæ omnes alios anteire,
suosq, ceteris fulgere debent exemplo. Fulgorem autem Tuū Antistes
Reuēdme nemo non videt eximium. Qui quasi Luna plena in die-
bus suis lucet, & quasi Sol refulgens: sic eximijs virtutibus cate-
risq, dotibus & meritis Tuis clarissimis in Domo Dei refulxisti. Sed
quid mirum creuisse arborem proceram atq, uberrimis fructibus
prædiuitem, cum eius radix naturâ sua tot abhinc exactis seculorum
revolutionibus perstiterit fecunda atque integra, persistatq, hodie
tanto magis in suis plantis fecundior imò fecundissima atq, integer-
rima. Liceat mihi paulisper prænobilem & vetustissimam Maiorum
Tuorum Rheticis Pragallia Vallis ad Rheni Caput superbientem
Ditionibus perlustrare Castellorum familiam, & præteritis antiqui-
oribus, quibus insigniter claruit, seculis: viuūq, atq, expressissi-
mum veræ virtutis simulachrum IACOBVM DZIANOTTY Vi-
rum nedum in Polonico, verum etiam in Orbe Imperiali ceterisque
compluribus Europæis Nationibus & Prouincijs Magni Nominis,
Progenitorem Tuum dulcissimum. Is auitis Maiorum suorum arcta-
ri teneriq, septis dedignatus, vastiores atq, vltiores campos quibus
ingens

ingens Virtutis gloria famaꝫ præclarè gestorum eius immortalis cir-
cumscribi posset, meritò querere, & nullibi quam hic ubi planitiem
Martij ludis Lechus delegit, deligere debuit. Inuitatus igitur ad ce-
leberrimam Diui SIGISMVNDI III. Regis Poloniae desideratissimi Ex-
peditionem Moscouiticam, eam strenuus Miles sic tractauit peregitq; 1211
ut longam prosperamq; Munitissimæ Urbis & Arcis Smolenscensis ex-
pugnationem insigniter adiuuerit, Moscuamq; Metropolim cum Vi-
etricibus Polonicis Aquilis inuiserit. Expleta tandem feliciter glorio-
sâ hac Expeditionis publicæ functione silentibus Gradiui tympanis
cum firmitus præmemorati Sanctæ memoriæ SIGISMVNDI III. Aula ad
harere cepisset; ita de eius suæq; serenissimæ Coniugis piissimæ recor-
dationis CONSTANTIAE Reginae FERDINANDI III. Augustissimi Roma-
norū IMPERATORIS Materteræ gratiâ est meritis ut ab eodem FERDI-
NANDO Gentilitium Familiae suæ Castellorum Stemma Splendidiori-
bus decoribus, videlicet Imperialibus Coronatis Aquilis Nigris & bi-
cipitibus cumulatissimè exornatur simulq; eius ipsius Imperij atque
adnexarum eidem Prouinciarum Indigenatum gratiosè reportauerit
Sed nondum hic profecta ad absidem illustria Nobilissima Tuæ Fami-
liae per dulcissimū Parentem collecta trophæa Meritorum. Est profe-
ctò quod suspiciat & admiretur, Illrēm ac Generosū PETRVM DZIA-
NOTTY Hæredem in Zydorzyn Fratrem Tuum germanum antiqua
& Nobilis Vestra Familia. Qui quantum auitis Vestris præsertim
verò dulcissimi Magniq; Nominis Parentis Vestri virtutibus exi-
mia virtute suâ attulerit ornamentum, non adeò est facile cuius e-
numerare. Postquam enim suam teneram atq; adolescentem ætatem
indolemq; generosam ad quæque præclara & eximia natam pulcherri-
mis liberalium vereq; Libero & Nobili Viro dignarum Artium stu-
dijs veluti venustissimis flosculis exornasset, nec non in varijs exteris
natio-

nationibus prudentiam maturiorem maioremq; experientiam conqui-
 fuisse, statim adolescens adhuc è schola Palladis, ad Martis scholam
 atq; campum magno afflictæ atque vndiq; ab hostibus cinctæ Patriæ
 Præsidio atq; Solatio diuertit. Auspicatus feliciter ære suo, proprijsq;
 impensis Militiam in graui non ita pridem Patriæ discrimine Ab Anno
 1655. hostibus Suecis, Moschis, Cosacis, Hungaris, Moldauis, certatim
 Regnum hoc florentissimum oppugnantibus atq; iminaniter laceranti-
 bus, sub Signis Illustrissimi Campiducis Exercituum Regni insigniter
 Patriam iuuat, ad Opocznum, Woynicyam, Warsouiam, Pragam,
 Biezanouum, Regni Metropolim Cracouiam alibiq; animo ferroque
 promptus præclarum fortitudinis suæ specimen dedit. In Transylua-
 nia, Prussia, ad Thorunium, Graudentum, Marieburgum incurfioni-
 bus, prælijs, obsidionibus, insignem præbuit operam. Quare etiam æ-
 quissimo iure pro tantis in Remp. Meritis in Generalib. Regni Polo-
 niæ Comitibus Anno 1662. ex vnanimi Procerum Regni totiusq; Nobili-
 tatis consensu INDIGENATUS eiusd. Regni Polonia Magniq; Ducatus
 Lithu: gratioso Diplomate aliisque ad propria & Imperialia super-
 additis peculiaribus Stēmatibus in perpetuum cum secutura Nobilif-
 sima sua posteritate egregie insignitus est, atq; decoratus. Hucusque
 autē in huius ætatis omisss antiquioribus sæculis veluti euidentiora
 Nobilissima Tuæ Familiæ præsertim verò Nobilissimi & Gnosi Fra-
 tris Tui excurri gesta & merita, vt & inde non modicū collectum lu-
 men ad clarissimā lucem Tuam quā eximie in Sancta Ecclesia splēdes,
 affunderem, meamq; interim de Lumine Luna questionem præsertim
 in corpoream quā ipsa non est sat contenta, emittens lucem Spirituali-
 bus atque ideo capacioribus nitidissima Tuæ Lucis radijs inuolue-
 rem cingeremque. Quam vt cingi atq; inuolui tu quoq; Rndissime
 Antistes permittas, maiorem in modum oro.

Vestra Perillustri & Reuerendissime Dominationi
 deditus ac deuotus

M. Ioannes Gostumiqvski Phil. Doct. & Prof.

QVÆSTIO OPTICA

V. Luna, quæ est à Sole distin-
ctum Luminare, Terrâ &
Sole quantitate minor, nullam
propriam lucem habens; tantum
secundum eam partem visu per-
cipiatur quam basis pyramidis Il-
luminationis communem habet
cum basi pyramidis visionis; nec-
ne?

CON-

CONCLUSIO I.

Luna est distinctum à Sole Luminare.

COROLLARIA.

1. Luna diuersam à Sole habet naturam & proprietates
2. Luna competit infrigidare, & humectare, Soli verò calefacere & exsiccare,
3. Sol est lucidus, imò luminis fons; Luna verò corpus est opacum, crassum, secundum aliquas partes densum, secundum aliquas rarum, & secundum rariores partes maculosum.
4. Sola Luna inter Planetas est cursu velocissima.
5. In maxima à terra distantia, videlicet dum est in apogeo Luna elongatur à Centro Terræ Milliaribus Polonicis 51681 $\frac{1}{2}$ Sol verò dum quoq; est in apogeo distat à Centro Terræ Milliaribus Polonicis 1147240.

CONCLUSIO II.

Luna est minor quantitate quàm Sol & Terra.

COROLLARIA.

1. Luna in sua Eclipsi præsertim totali integra obducitur umbrâ terrestri.

*Vel per se adnotat quod solto colorati Alii dicunt
dicitur sequi hanc opinionem hanc opinionem ad notam
dum e' p'p'io p' m' p'p'io. p' p'p'io p'p'io*

2. Ex umbrarum speciebus solum Conicam Luna
admittit.

3. Fallitur ergo Anaximander qui Lunam decies &
nouies Terrâ maiorem, Solem autem Terræ aequalem
statuit; & Parmenides, qui Lunam & Solem æqualis
esse magnitudinis asserit.

4. Diameter Terræ sese habet ad Diametrum Lunæ
ut se habent 17. ad 5. Idem Terræ Diameter habet se
ad Diametrum Solis ut 2. ad 11. Inde sequitur Lunam
quadragesimam esse globi terrestris partem & quidem
Copernico quadragesimam tertiam. Terram verò à
Sole superari centies sexagies sexies. Lunam denique
Sole minorem esse sexies milites sexcenties quadrages.

5. Luna etsi mole sua minor est quàm Sol & reliqua
Sidera, nihilominus tamen Solem & reliqua Sidera
quantitate maiora quam ipsa est, potest nobis occultare.

CONCLUSIO III.

Luna nullam propriam lucem siue lu-
men habet.

COROLLARIA.

1. Quando Sol & Luna coniunguntur, Solq; eclipsa-
tur siue potius ab opaco Lunæ corpore intercipitur, nul-
lum penitus Lunæ innatum lumen cernitur.

1. Quando Sol & Luna coniunguntur, Solq; eclipsatur siue potius ab opaco Lunæ corpore intercipitur, nullum penitus Lunæ innatum lumen cernitur.

2. Igitur à verò abest illorum opinio, qui aliquale
quamvis exiguum Luna lumen proprium adstruunt.

3. Quòd Luna, dum corniculata existit, sereno calo
tota rotunditas deaibicans, quemadmodū in sua Eclipsi
aliqua lux remanens conspiciatur; id Solaribus, & Si-
derum radijs, quos Luna veluti speculum retinet; tri-
buendam.

4. Semper autem illustratur siue illuminatur à Sole.

5. Diametralis Solis & Luna oppositio est causa
Lunaris eclipses.

CONCLUSIO IV.

Lunare Corpus tantum secundum eam
partem visu percipitur, quam basis pyramidis
Illuminationis, communem habet cum basi
pyramidis visionis.

COROLLARIA.

1. In Coniunctione Luminarium bases pyramidum
visionis & Illuminationis nullam partem corporis Lu-
naris habent communem, ideò nulla tunc pars Lunaris
Corporis cernitur.

2. Iam

2. Iam verò cum distant à se Luminaria minus quadrante Circuli magni, quàm utraque illuminationis & visionis pyramidum bases communem Lunariorum corporis habent portionem: omnino corniculatam, minorem, quàm dimidiatam Luna medietatem oportet nos conspiciere.

3. In ipso Solis & Luna quadrato cum Luminaria elongantur à se tribus signis Zodiaci, medietatem basis pyramidis visionis hac communis portio adequat: idcirco quarta pars Lunariorum corporis cernitur, diciturque Quadratura.

4. Luna à Sole ultra quadrantem Circuli Magni siue ultra 90 gradus distāte, hac eadem communis tam basi pyramidis visionis quàm basi pyramidis illuminationis corporis Lunariorum portio dimidiatam basim visionis superat: inde provenit maiorem etiam quadrante Luna portionem à nobis videri.

5. Et quia in ipsa Luminarium oppositione basis pyramidis illuminationis continet totam basim pyramidis visionis; idcirco visui & Solaribus radiis obuiam integram Corporis Lunariorum medietatem intuemur.

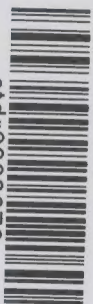

Oportet iudicio vestro tota accedere Aeterni
 nobilissimi tuorum Domini Lorenti tuam deus affluere et
 tupe mihi honoris potentiam merita et gratia per radente
 etiam i. supponit. London.
 Eodem. Gualtero

Fig. 1.9.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0009072

